

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๖๐๒/ ๐๕๕๖

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี

ดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบทบทวนอัตราและระยะเวลาการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎกระทรวง
การได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๔๔๖๘ ลงวันที่ ๒๖
มีนาคม ๒๕๖๓
๓. ร่างกฎกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ.
๔. รายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๗ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงแรงงาน ขอเสนอเรื่อง ขอบทบทวนอัตราและระยะเวลาการได้รับประโยชน์
ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย
พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๕) รวมทั้งเป็นการ
ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน การปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวก
สะดวกแก่ประชาชน ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับบริหารราชการกระทรวง
แรงงาน ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓ มีมติอนุมัติหลักการ
ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ
พ.ศ. และร่างกฎกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ
ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้
แก้ไขในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน
ในกรณีว่างงาน ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ทำงานเนื่องจาก
มีเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการ
ได้ปกติ ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ
เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับ
ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวันตลอดระยะเวลาที่นายจ้าง
หยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน แล้วดำเนินการต่อไปได้ โดยให้กระทรวงแรงงาน
ไปพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานด้วยเหตุสุดวิสัย การสร้างการรับรู้
และความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับ รวมทั้งดำเนินการวางแผนดำเนินการทางการเงิน
ของกองทุนประกันสังคม ตามความเห็นของสำนักงานงบประมาณ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๑.๒ ในการประชุมหารือแนวทางการช่วยเหลือประชาชนจากผลกระทบการระบาดของโรคโควิด ๑๙ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลา ๐๙.๓๐ น. กระทรวงแรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้หารือร่วมกัน ในประเด็นการช่วยเหลือประชาชนจากผลกระทบการระบาดของโรคโควิด ๑๙ กรณีสั่งกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. และมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๓๓ ที่ส่งเงินสมทบไม่ครบตามเงื่อนไข อันที่จะก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์ในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย และได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด ๑๙ โดยได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล (กระทรวงการคลัง) คนละ ๕,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๓ เดือน ร่างกฎกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. ที่กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๓๙/๑ ควรจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละ ๖๒ เป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน เพื่อให้ผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด ๑๙ มีเงินเพื่อใช้จ่ายไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท ในการดำรงชีพระหว่างที่ไม่สามารถไปทำงานได้ หรือกรณีที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงาน ซึ่งที่ประชุมเห็นควรปรับแก้ร่างกฎกระทรวงที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการไปแล้วและขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

กระทรวงแรงงานขอทบทวนอัตราและระยะเวลาการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามร่างกฎกระทรวงการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย พ.ศ. ดังนี้

(๑) ร่างข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จาก “...มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน” เป็น “...มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัยที่นายจ้างรับรอง หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

(๒) ร่างข้อ ๓ วรรคหนึ่ง จาก “...ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน” เป็น “...ในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

ทั้งนี้ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดโควิด ๑๙ ได้รับการบรรเทาความเดือดร้อนโดยได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเพิ่มขึ้น เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีพระหว่างที่ไม่สามารถไปทำงานได้ หรือกรณีที่นายจ้างไม่ให้ผู้ประกันตนทำงานเนื่องจากเหตุสุดวิสัย หรือกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยในอัตราที่เพิ่มขึ้น ในช่วงระยะเวลาที่รัฐบาลประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. สาระสำคัญ...

1

(๒) ข้อ ๓ วรรคสอง “ในกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๘/๑ ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน” เป็น “ในกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๘/๑ ในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

๕.๒ ข้อ ๓ วรรคสอง “ในกรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๘/๑ ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน” เป็น “ในกรณีหน่วยงาน

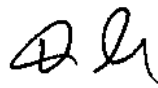
ภาครัฐ...

ภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรค ให้ลูกจ้าง ซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๙/๑ ในอัตรา ร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการตามคำสั่ง แต่ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน”

เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมราชวงศ์จตุมงคล โสณกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานประกันสังคม

กองกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๖ ๒๖๕๗ - ๙

โทรสาร ๐ ๒๕๒๕ ๑๘๙๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ lawyercenter.sso@gmail.com